

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Adversarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

AMULIEBRE simulacrum horrifica specie fabrefactum apud Corinthios, imago terroris erat: de quo Pausanias lib. II. Atque hoc nonnulli tradunt Medusa caput, quam Domitianus pro pectore gestare gavisus est, ut sui admirationem apud omnes incuteret. Quamvis non defint, qui factum id ab eo in gratiam Palladis, quam unice coleret, interpretantur. Sedenim de Medusa plenius in Anguum Commentario.

ADVERSARIUS. C. P. XIII.

APUD Mathematicos faciem invenias collo, ore, oculis, & toto capitis gestu tortuosam, idque contradicentem adversarium significare: cujusmodi simulacrum in decimum Scorpiorum gradum intulere, eoque supra horizontem ascendentē in lucem editum, cervicis fore indomita, opinionisque destinate, futurum esse praesagiant.

ROMA. C. P. XIV.

MULLIERIS vero caput galeatum in plerisque numis Romanis ostendit, non tantum quia Romani nihil non armis arrogarint, aut quia suam ad Martem originem referre voluerint, quam ut arcanum illud suum de Roma nomine publicari vetito, peritis quidem rerum patefacerent, vulgo vero tenebriscosius obscurare, re ad interpretationem allam distracta. Gergithius enim auctor minime contemnendus, antiquum Romae nomen Cephalon fuisse tradit, quæ quidem, tantum alias inter caput elatura esset,

Quanum lenta solent inter viburna cupressi.

*Rome no-
men Ce-
phalon.
Virgil. t.
Eclog.*

Sed nos quid soliti sumus, quibus rationibus Roma sit caput, cum Dominus Deus noster Christus Petro predixerit, nomen illi Cephas convenire, quem scilicet Roma principatu destinasset? Alias vero cum eum Petrum nominat, ad Capitolii immobile saxum alludit, ac perinde omnium, non Romanorum tantum, sed qua tota terra habitabilis extenderetur, caput futurus esset, quod dicum volui, ut Oecolampadii conversio diligentius experderetur, qui cum Theophylactum Latinum saceret, verba illa, *πάντας της οἰνούσειν*, videtur prætermisisse.

DE BICIPITO.
CUSTODIA. C. P. XV.

DUO vero humana capita, quorum alterum maris, quod intro aspiceret, alterum feminæ, quod extra prospectaret, custodiā significare Aegyptiū tradiderunt: propterea quod hieroglyphici hujusmodi beneficē sese à nullo dæmonum infestari posse persuasum habebant: & ut Horus ait, figura hac satis superque ad tutelam sufficere credebatur, nullis vel literis, vel imprecationibus appositis, qua infortunium amolirentur.

DIMANES. C. P. XVI.

INvenias plerumq; in veterum monumentis capita duo, duabus additis inferne literis D. M. quod DISMANIUS, hoc est, defunctorum tutelaribus sacrum vel commendatum intelligas. Ceterum, ut dicebamus, Aegyptiū idipsum invenere volentes, & tutelam significantes, nullas addebat literas. Manes vero & superos & inferos, augures dicebant, invocabantque eos ita nuncupatos: quod per omnia ætherea terrenaque manare arbitrabantur.

ANIMADVERSIO SEVERA. C. P. XVII.

TENEDUM numrum memorat Pollux, ab una cujus parte duo essent capita, ab altera securis cūla. Severissimæ hoc animadversiōnis signum, ut in armis alibi diximus, habebatur, qua Tenediorum

Bbb 3